

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520204598
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7520204598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C. D. E., E. XX/XX, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátska kancelária, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a o ochranu spotrebiteľa, o bezúročnosti spotrebiteľského úveru a vydanie bezdôvodného obohatenia spolu vo výške 1.590,35 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 13Csp/561/2020-131 zo dňa 24. mája 2022

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch pod č. I., II., V. a VI.

II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.02.2014, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.02.2014, je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.02.2014 j e n e p l a t n á.

IV. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.02.2014 j e n e p l a t n á.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.590,35 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Predmetom tohto konania je už len určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a vydanie bezdôvodného obohatenia.

3. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáhal I. určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.2.2014 je bezúročný a bez poplatkov, II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 754,99 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, III. určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.2.2014 je neplatná, IV. uložil

žalovanému nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia. Rovnako sa žalobou podanou na súde prvej inštancie vedenou pod sp.zn. 13Csp/582/2020 domáhal aj I. určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500041633 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.2.2014 je bezúročný a bez poplatkov, II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 835,36 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, III. určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500041633, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.2.2014 je neplatná, IV. uložil žalovanému nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia. Uznesením Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 10.9.2020 sp. zn. 13Csp/561/2020 bolo rozhodnuté o spojení konaní vedených na OS KE - okolie pod sp. zn. 13Csp/561/2020 sp. zn. 13Csp/582/2020, na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 13Csp/561/2020.

4. Žalobca žaloby vo veci samej odôvodňoval tým že, so žalovaným uzavrel nasledujúce zmluvy o revolvingovom úvere:

- dňa 25.2.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva I“), na základe ktorej mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, pričom sa žalobca zaviazal žalovanému vrátiť sumu 3.375,54 eur v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01% a RPMN úveru 69,01%. Žalobcovi však bolo zo strany žalovaného na základe zmluvy I poskytnutých iba 1.284,25 eur, teda o 215,75 eur menej ako bolo dohodnuté v zmluve I (suma 215,75 eur predstavuje poplatok za poskytnutie úveru v zmysle článku 8. ods. 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby).

- dňa 25.2.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva II“), na základe ktorej mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, pričom sa žalobca zaviazal žalovanému vrátiť sumu 3.375,54 eur v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01% a RPMN úveru 69,01%. Žalobcovi však bolo zo strany žalovaného na základe zmluvy II poskytnutých iba 1.284,25 eur, teda o 215,75 eur menej ako bolo dohodnuté v zmluve II (suma 215,75 eur predstavuje poplatok za poskytnutie úveru v zmysle článku 8. ods. 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby).

5. Vychádzajúc z obsahu zmlúv I, a II, mal za to, že úverové zmluvy neobsahujú všetky podstatné obsahové náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Zmluvy ďalej neobsahujú údaj o termíne konečnej splatnosti, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že ani jedna zo zmlúv neobsahuje údaje, resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Taktiež v predmetných zmluvách je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na to, že všetky zmluvy obsahujú viacero neprijateľných zmluvných podmienok a ustanovení, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, a to najmä ustanovenia týkajúce sa poplatku za poskytnutie úveru. Žalobca ako spotrebiteľ ešte ani nevyužil takúto službu a už ju zaplatil. Poplatok je neprijateľný nielen z dôvodu neprimeranosti ceny tejto služby ale aj z dôvodu, že sa platí bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby. Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu neposkytol. Vzhľadom na neuvedenie podstatných náležitostí, ktorých absencia je ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverov, ako aj rozpor poplatku s dobrými mravmi a absolútnu neplatnosť predmetných zmlúv o revolvingovom úvere, mal žalovaný právo len na vrátenie poskytnutých istín úverov vo výške 2.568,50 eur, bez úrokov a poplatkov.

6. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, popieral existenciu naliehavého právneho záujmu v súvislosti s podanou žalobou, čo sa týka neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a rovnako nesúhlasil aj s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, keďže výška odplaty za úver bola upravená v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

7. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1 OZ platného v čase uzavretia zmluvy, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 11 ods. 1 tohto zákona, § 53 ods. 1, 5 OZ, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 39 OZ a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby a to aj čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy viažucich sa k zmluvám o revolvingových úveroch zo dňa 25.2.2014, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť uzavretá určitým a zrozumiteľným spôsobom, s ktorou mal možnosť sa žalobca oboznámiť ako spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy a ak a to nestalo, ide o neprijateľné podmienky v spotrebiteľských

vzťahov s odkazom na §53 ods. 4 písm. a/ OZ a preto dohodu o zrážkach zo mzdy uzavretú spolu so zmluvou o úvere nemožno považovať za individuálne dojednanú a je neplatná v zmysle § 53 OZ vzhľadom na neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 OZ.

8. Čo sa týka samotného posúdenia zmlúv o revolvingovom úvere odkazoval súd na ust. § 2 písm. i/, g/ OZ. Súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou na každý jeden argument strán sporu, a preto na ostatnú argumentáciu žalobcu, zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami, ktoré mali spôsobiť bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru ako aj reakciu žalovaného, na ne nebolo treba (podľa názoru súdu) reagovať, keďže RPMN vo výške 70,01 % a 69,01 % je nesprávna a spôsobuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z., že úvery sú bezúročné a bez poplatkov.

9. Čo sa týka čerpania úveru, tak z predložených dôkazov mal súd za to, že žalobca dňa 25.2.2014 čerpal úver č. XXXXXXXXXXXX v sume 1.500,00 eur ponížený o poplatok 215,75 eur, teda čerpal 1.284,25 eur. Dňa 25.2.2014 žalobca čerpal úver č. XXXXXXXXXXXX v sume 1.500,00 eur ponížený o poplatok 215,75 eur, čerpal 1.284,25 eur, pričom spolu čerpal žalobca sumu 2.568,50 eur. Zo žalobcom predložených dôkazov (z Prehľadu platieb k jednotlivým Zmluvám o revolvingovom úvere) žalobca uhradil na základe zmluvy I žalovanému sumu 2.603,50 eur, na základe zmluvy II uhradil na účet žalovaného sumu 2.179,41 eur, pričom celkovo žalobca žalovanému uhradil 2.782,91 eur. Žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo splátok žalobcom uhradených od 8.10.2019 do 5.6.2020. Žalobca si vo vzťahu k druhému nároku uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo splátok žalobcom uhradených od 11.9.2018 do 5.6.2020, spolu vo výške 1.590,35 eur s odkazom na § 451 ods. 1, 2 OZ, ako aj § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 účinného do 31.1.2013, ktoré mu súd priznal.

10. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol vychádzajúc z plného úspechu žalobcu v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP.

11. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný, a to proti výrokom pod č. I., II., V. a VI., keďže rozsudok je nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený a vychádza z nesprávnych skutkových záverov, rovnako aj nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, podľa žalovaného nesprávne podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Ako prvé uviedol, že rozhodnutie neobsahuje žiadne odôvodnenie prípadnej procesnej prípustnosti určovacích výrokov I. a II. popri výroku V. a to aj v zmysle vymedzenia žaloby podľa § 131 CSP, objasňujúcich podstatu, zmysel a účel žaloby s tým, že RPMN je uvedená nesprávne, pričom z odôvodnenia nie je zřejmý výpočet RPMN, čím ide o predčasné a neúplné rozhodnutie súdu.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že naliehavý právny záujem vyplýva z ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2018: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou“. Na základe ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Tvrdil, že ak môže byť predmetom konania žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, môže byť predmetom konania aj žaloba o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, preto ide o žalobu v zmysle § 137 písm. d/ CSP a pre jej prípustnosť, preukazovanie naliehavého právneho záujmu nie je potrebné.

13. Tvrdil, že v zmysle právnej úpravy § 52 ods. 1 OZ dohoda o zrážkach zo mzdy je spotrebiteľskou zmluvou, keďže ju uzatvoril dodávateľ – žalovaný a žalobca, ako spotrebiteľ, vo forme samostatnej listiny, ktorá tvorila prílohu k zmluve o úvere, ktorou žalovaný zabezpečoval splnenie záväzku dohodnutého v zmluve. Právny vzťah založený medzi žalobkyňou a žalovaným na základe zmluvy o úvere je spotrebiteľský, a preto spotrebiteľský charakter majú aj všetky na tento základný právny vzťah nadväzujúce právne úkony, teda aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalobca sa plne stotožnil s určením súdu prvej inštancie, že spotrebiteľské úvery poskytnuté na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.2.2014, ako aj zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sú bezúročné a bez poplatkov, keďže aj bez presného výpočtu je zřejmé, že výška RPMN musí byť vypočítaná nesprávne, pokiaľ je výška zmluvného úroku vyššia ako výška RPMN. Tvrdil, že je nepredstaviteľné, aby si žalovaný uplatňoval voči žalobcovi poplatky súvisiace s poskytnutými úvermi v zápornej výške. Následne poukazoval na to, že neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má jednoznačne za

následok neplatnosť dohody s odkazom na § 37 OZ. Navrhoval potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny.

14. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané v zákonnej lehote (včas), žalovaným ako oprávnenou osobou a to bez nariadenia pojednávania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a nakoľko v podanom odvolaní žalovaný poukazoval predovšetkým na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, ide predovšetkým o odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, a keďže odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného, v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP rozsudok vo výrokoch č. I., II., V. a VI. potvrdil ako vecne správny.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8.6.2023 o 10.35 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 16.5.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP.

17. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý a navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na jeho preskúmanie.

18. Odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci aj keď odvolatelia poukazovali na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo je inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď v tomto smere aj Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016), keďže odôvodnenie napadnutého rozhodnutia apeluje v zmysle § 220 ods. 2 CSP na odôvodnenie relevantných skutočností zdôvodnenia rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd preto uvádza nenaplnenie v spore odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, pričom štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je od 1.7.2016 upravená v ust. § 220 CSP.

19. Podľa § 220 CSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaného sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

20. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP uviedol skutočnosti, z ktorých vyplýva čoho sa žalobca domáha, aké skutočnosti tvrdí, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil a ako sa vyjadril žalovaný s tým, že jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, v znení ktorých aké skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie a to, ktoré dôkazy vykonal a z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a rovnako ako vec

právne posúdil s tým, že podľa odvolacieho súdu je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a pokiaľ žalovaná uvádzala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, je táto jej odvolacia námietka neopodstatnená, pričom v spore nie je naplnený ani odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke.

22. Keďže na odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ CSP nadväzuje odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svojim procesným postupom neodňal stranám sporu právo na spravodlivý proces, pričom rozhodnutie zodpovedá zákonným predpokladom v zmysle § 220 ods. 2 CSP a rovnako súd prvej inštancie procesne konal v zmysle § 191 a nasl. CSP, čo sa týka vyhodnotenia vykonaného dokazovania, ako aj právneho posúdenia vecí, nakoľko predmetom konania je nárok uplatnený titulom spotrebiteľského vzťahu uzavretého medzi fyzickou osobou, nie v rámci podnikateľskej činnosti, keďže táto skutočnosť z vykonaného dokazovania nevyplynula.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Ako prvé k nenaplneniu naliehavého právneho záujmu odvolací súd len dopĺňa, že čo sa týka naliehavého právneho záujmu v súvislosti s podanou žalobou, tak žalobca správne poukázal na ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2018, keďže na základe ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Ak môže byť predmetom konania žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, môže byť predmetom konania aj žaloba o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ide o žalobu v zmysle § 137 písm. d/ CSP a pre jej prípustnosť preukazovania naliehavého právneho záujmu nie je potrebné. Rovnako správne aj súd prvej inštancie citoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/40/2018 zo dňa 28.2.2019, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1Csp/124/2017 zo dňa 20.7.2017, z ktorého vyplýva prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje pohľadávku veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je preto potrebné žalobu o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy považovať za prípustnú v zmysle § 137 písm. d/ CSP.

26. Neobstoja v tomto smere preto odvolacie námietky žalovaného, keďže v zmysle právnej úpravy § 52 ods. 1 OZ dohoda o zrážkach zo mzdy je spotrebiteľskou zmluvou, keďže ju uzatvoril dodávateľ – žalovaný a žalobca, ako spotrebiteľ, vo forme samostatnej listiny, ktorá tvorila prílohu k zmluve o úvere, ktorou žalovaný zabezpečoval splnenie záväzku dohodnutého v zmluve. Právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o úvere je spotrebiteľský, a preto spotrebiteľský charakter majú aj všetky na tento základný právny vzťah nadväzujúce právne úkony, teda aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Z hľadiska posúdenia prípustnosti žaloby v zmysle § 137 CSP, sa spotrebiteľ môže v zmysle ust.

§ 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, nakoľko treba vychádzať z toho, že ak môže byť predmetom konania žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, môže byť predmetom konania aj žaloba o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ide o žalobu v zmysle § 137 písm. d/ CSP, preto prípustnosť preukazovanie naliehavého právneho záujmu nie je potrebné.

27. K ďalším odvolacím námietkam a výške RPMN, odvolací súd odkazuje na ust. § 53 ods. 6 OZ, v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv, ktorý upravuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Súd prvej inštancie toto ustanovenie len citoval, nie aplikoval, a preto súd prvej inštancie v dôsledku tejto nesprávnosti svoj záver o značnom prevýšení RPMN náležite nevysvetlil, a to aj vo svetle zákonných kritérií pre posudzovanie primeranosti odplaty za spotrebiteľské úvery. Pri určení hranice podstatného prevýšenia odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, nemožno podľa úvahy odvolacieho súdu ponechať stranou skutočnosť, že s účinnosťou od 1. septembra 2014 je na základe odkazu v novelizovanom ust. § 53 ods. 6 OZ najvyššia prípustná výška odplaty už konkrétne ustanovená vykonávacím predpisom. Odvolaciemu súdu sa v tejto súvislosti žiada pre objektívnosť dodať, že rovnaký spôsob určovania nákladového stropu v prípade spotrebiteľských úverov bol v našom právnom poriadku výslovne upravený už v čase od 1.7.2008 do 11.6.2010 v § 1 vládneho nariadenia č. 238/2001 Z. z. v nadväznosti na ust. § 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z. z.. Po zavedení novej úpravy spotrebiteľských úverov zák. č. 129/2010 Z. z. zákonodarca od tejto konštrukcie exaktne vyjadreného nákladového stropu upustil a zaviedol len všeobecne formulovaný limit odplaty, odvíjajúci sa od výšky odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu, ktorý vzhľadom na spôsob zákonného vymedzenia v praxi viedol k výkladovým problémom. V súčasnosti platnou úpravou, opäť vystavanou na presne stanovenom nákladovom strope sa teda zákonodarca vrátil k v praxi osvedčenému modelu, ktorý výšku úverového zaťaženia spotrebiteľa v prípade štandardného spotrebiteľského úveru limituje cez rozsah úverových nákladov dvojnásobkom RPMN. Z toho exkurzu vývoja právnej regulácie vyplýva, že nielen v súčasnosti platná právna úprava, ale aj právna tradícia, dá sa povedať už od 1. januára 2008 (až na obdobie od 1.6.2014 do 1.9.2014, v ktorom bola v zmysle ust. § 10d nar. vlády č. 87/1995 Z. z. celkom výnimočne čo do obdobia i dôvodov, zavedená regulácia úverového zaťaženia cez úrokový limit odvíjajúci sa od bankového priemeru) opodstatňuje v interpretácii rozhodujúcej právnej úpravy zohľadniť, že miera únosnosti úverového zaťaženia spotrebiteľa je a bola v našom právnom poriadku koncepčne založená na porovnaní „odplaty“ za poskytnutie peňažných prostriedkov v ponímaní úverových nákladov, čo zároveň opodstatňuje záver, že etalónom pre posúdenie ich primeranosti by mali byť obvyklé úverové náklady, a teda v ročnom vyjadrení štatisticky vykazovaný priemer RPMN, a nielen úroky bez ďalších úverových nákladov, ktoré sú i tak v dôsledku predovšetkým kreatívnych produktov nebankových finančných subjektov často len skrytým prostriedkom ďalšieho úverového zaťaženia dlžníka.

28. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak (tiež) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa ust. § 53 ods. 1 veta prvá OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

30. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné.

31. Citované normy zakazujú pod následkom neplatnosti v spotrebiteľských zmluvách uvádzať tiež ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná voľnosť účastníkov spotrebiteľskej zmluvy je teda obmedzená tiež i tým, že nedovoleným, a teda neplatným, je i dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v ich právnom postavení. Obvyklá argumentácia dodávateľov, že spotrebiteľ sa oboznámil so zmluvou, že si prečítal všetku zmluvnú dokumentáciu, všeobecné obchodné podmienky nevynímajúc, že podpisom s nimi vyjadril súhlas, a že súhlasil s každým takto upraveným inštitútom, povinnosťami na ňom viaznucimi, alebo jednoducho len preceňujúca význam v zmluve prejavenej vôle, či formálnu oddelenosť niektorého

z dojednaní, opomína podľa odvolacieho súdu samotnú podstatu spotrebiteľskej ochrany, spočívajúcu na premise, že spotrebiteľovi neprijateľné podmienky predovšetkým nemožno vôbec predkladať a pokiaľ tak dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzrozumený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne bez ohľadu na to, či a do akej miery sa spotrebiteľ tou ktorou podmienkou zaoberal a v akej podobe na ňu pristúpil.

32. Riadiac sa týmito úvahami dospel odvolací súd k záveru, že z dôvodu skreslenia podmienok poskytnutia úveru v neprospech spotrebiteľa, vyjadrením čoho je v úverovej zmluve nesprávne vyjadrený údaj o RPMN, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkový v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko RPMN vo výške 69,01 % je jednoznačne nadhodnotené.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, má proti neúspešnému žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaných nárokov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).